

קבדה כי המשפט או אפי' אלא מתהווה על דרך החוויה וההווה יכלה להתאים למשפט המקובל, ויכולה לאן, תלו מאיזו נקודת מבט נסתכל על האמרה. אכתי המשפט באנפיה חשיבת נכחת המשפט, הככותי של ויליאם הכובל שהסביל אכיות מקדחת משפט כיכובית ופיליה. סתי המשפט נהנו מנת האלק ^{מאזמא}, אך נתיקו עצמם ממלק סצציי מאיזק גיסא, היו מהינים ועליש ולמנואל איננתם. באנפיה היה דגל על פנולצורה וחשיבה פנולצוריות. האנפיש ושכתיים היו פנקטס נחשבתם - "במקום בו ים סגל - יש צכות משפטיית", הם חיבשו קודם את הילקין והחוק ורק ^{אל-טיהם} נתנו צברה משפטיית. את החשיבה הלוזת והמקובלת נתן אראות בדרכים רבות כמו בצווי ה- צדוט שהוצגו על הווד צנסאר, ארף הימן זמן כל שהיה אפשר להיסוף זואת חדשית לצוויים. בתחילה, הכירו רק בלידת הסצציות שבה צדוט ול עליה אחרת לא התקבלה. כמוכן דני הוואזת היו נוקשים ואי אפשר היה להביא כל האיה, שיני תצית היה דבר קשה במשפט האנפיש, דני החויים התפתחו מאוחר, שן האנפיש סגבו שיש חיפה היכן שיש תמונה, בסקי הדין נתנו אפי' התקדים המדי, השופטים חויבי state decisio" להשאר בהחלטה, אי אפשר היה לפנות הלכת. עם זאת, האנפיש הזמשו את המשפט שכן דאו כי הולח מונש יתק. כאן ניתן לראות את השפעתו של הנסיון וההווה על המשפט. אחשת מקדחת המשפט באה איזי היטוי בפראקת ויצירה שיפוטית, וצנסאר הקמיל את צווי ה- צדוט, הכי בלידת חדשית, דגל סמבסוף ביטלו הצוויים אהולטין (בחוק השפילה) והמשפט לא חיב אנשים בה סצציי. בתי המשפט השתמשו בפיקציות שהזמילו את המדרכת, וכן ^{בתקדו} חוקים חדשים (כאן צביות חוקיות). הזמשה נוסת הייתה באמצות חוק ויטמניטור שקבל את כל המקרה הזמשה ואפשר לצנסאר להזמיל את צווי. חוק השפילה הוביל אופנמיה נמכה מקדחת המשפט, הוקמו בתי משפט נוספים (עמוכים וקבדים) ^{דומאן אכית-משפט} נמוך הווא הויל של הסותרים, סנורי ^{הקד} וואד ^{המשפט} של השפעתו של המשפט ^{המשפט} כמובן, באנפיה או הייתה חוקה, לאמר החוקים היו ניתנים לשינוי ולא קבועים במסמך אמתי קשה לפנות, דבר שגם כן הדגה על כך שהסבירה והאווירה ק יכלים ליצור לשינוי במערכת. קבדתי של הוואס מתעיה למשפט בארה"ב שן המשפט בארה"ב התבסס על דמוקרטיה ומשפט עמים. השם היה חלק חשב בדצנב החוקה והחוקים, וואד לא נק סאטלו החוקים שמתקבלים, ^{קס אס} ^{הז} אדתיס בחות מתוכחמים, התקבלו באמצות דמוקרטיה ופי השם. כאומר, החשיבה הלוזית אוקחת בארה"ב צדה אחורה, נמנה דונה אנסון ואדנתהים. השלטון בארה"ב היה דמוקרטי בקבדת הייתה אוטיבית אוינפה של בני העמק הבינוני, הם יצרו מושבות בארה"ב, של אחת נתיבה מאוינומיה. אורה לא אוזנה למדינה אחת כיוון שהמושבות פחדו לרוב ד את עצמאותן ולכן היקחה הקונפדרציה - סס מדינות ועוז פדריציה. הפדריציה חיתת איתחשב ברצון המדינות ונחה מוצל (הצבו מדין נתיקין ה-10 בחוקה). כשנתסבה החוקה (נעמבהם-1787 ומושה ה-1788) היו ^{מסגר} התנגדות - כמו נושא העבדות, ולכן הנושא או הונס לחוקה - ניתנו פשרות. ארה"ב ^{ישה} אונפיה את החשיבה הסנולצורית, והפנולצורות עוזין בחוקה, כיון ניתן לראות את החשיבה הלוזית. זק מנצ, הינכו צביות האצם, ותיקונים 10-14 ו-14 מאחדים את צביות האצמים בחוקה. על כל הפנולצורה הוורה, הם הכירו ביצירה שיפוטית ופושיות - לאמר, הדברים ניתנים לשינוי. בסוף 6 נקב כי החוקה מעל הול, לאמר חוק שלטו יתעיס לחוקה או יסתור אותה. יפסל. כק שלש ביני'ם נססז ארה"ב צ' מדיסין, ה-1803. ניתן לראות כי ארה"ב, לא אף החוקה, פתחה לשינויים והתפתחות, וטאלו החוקה ניתנת לשינוי (באמצות רוב של 2/3 מבתי הקונגרס ו- 1/3 מבתי המחוקקים של המדינות). * המשך במחילת המוד *

1. תקבדה יכלה להתאים אסער שנתקתי "המשפט המקובל" שן משפט מקובל הוא משפט ^{החוקה} עם הצמן והמציאות, ופחות קבוע מראש על חוקים. משפט מקובל באפיה התפתח באמצות תקדימים מדיים ופתיחות אהות של המשפט. והפנולצורה הייתה נקשה, זק נתנה חובל ^{אלהיטו} אמירות ודנות במשפט. נק ניתן לראות את אלתח ויטאלות - פנולצורה נקשה אך מהות אמילה.

במסורת המשפט המקובל אם לא הייתה חוקה. באנציה היה קל לשנות את החוקים וכך ניתן לראות כי הניסיון משפיע על המשפט ואף יכול לשנות אותה. שם המשפטים המשפטה. אז-הדברים בחוקים סבירים ומתן חוק איזוהי שפוטית, פותח את דלתות בהמשך איננו יי הניסיון. דבר נוסף אותי ניתן לראות באנציה הוא התפתחות הפרוצדורה שהתבסס על דני. הישר והדבר, כל מקרה נבחן באופן יחיד ופרטי, ולא עם חוקים. ניקלם. הדבר אמנם יזכר תוספת שכן יש פגיעה בעקרונות החוקיות, איך במשפט לא היה נוקשה (כמו במשפט של המלך) והיה פתוח לרעיונות חדשים. * המשפט בסוף הבחינה *

3. אמרה זו הייתה יכולה להאמר מפני של משפטן רומאי, אך יכולים להיות גם נאה שיתגדלוה. ברומא הייתה, כמו באנציה, שלטה בתחילה החשבה הפרוצדורית. רומא הייתה בנייה בצורה אריסטוקרטית, המשמעות היא שהיה שטח. עם הזמן, הפלטיים (אספות העם) כלו חוקים נקובים, שניתן לראות בחוקים וכלל להיות מוגדרים בהליך החקיקה, דבר ^{שחוק} אפסוס 12 החוקות (10+2 שנתונים). החשיבה הרוגית ניכרת אם ביחשים את פוליתני אל רבריטר. הטו היה ממונה על שינוי המשפט, הדברים היו באים אלו ומספרים את

סיפוריהם, הוא היה מסבס את הוועדות והשאלה המשפטית, ומעביר לעצמו (הצדקה) שיכרעו. עם הזמן הצויים שלו נשלו אחיזים, מלמי יצאות. מנצח, השפיע הניסיון והגמיל את המשפט. הפריטור היה מטעו אוקונות שהתלו בחוק, ואלו החל להקים נורמות פתוחות (קול), עם התפתחותו של המשפט העמים שחבר רומא. החלטות קיסריות החלו גם כן להתקבל בתווך נורמות והתקבל המשפט. עם הזמן, החלו להשפיע גם המאזנים ומוסחי המשפט, שהיוו ^{מאזן} מאזן ומאזן, דבר גם נשמע ופלאה מסויים הפכו למתייבים. באמר, הטולדורה שהושלטה על הפריטור הוקמה באמצעות המצוות שהתפתחה ואלו באמצעות מנהלים. ^{משפט} נטיה

אחת לשנות ולחיות פציבי זק עם זאת להתמשל. המנהלים גם כן נהים פוצ-טיבים באמצעות הכנסיה שמנסה לתקן את התורה שלט בחוקים, ^{מנהלים} הכחזות של בהמשך של המנהלים של הסותרים שזינו כנימות מתיבות. דומיא נוססת אנצון כי המשפט יהיה אולי הא קוד יסטיאנוס. הוא זכה להתפזר, ארומא את עצמה, ^{אז} את כל החוקים וזכה לחיל את כלם בקול אנצון רק מחשבה יצירתית ולקית הייתה יכולה להביא לאמונה כי אכן אפשר להחיל את כל החוקים הקודמים אחד, אלא אוקונות. אך ^{זו} בתקופתו הבין יסטיאנוס כי אין הדבר אפשרי, ויש לתת לחוק אפשרות להתפתח ולהתמשל על המשפטים והניסיון.

4. אמירה שכזו לא הייתה מלפני אלמנא נארופה. אינושה מושפעת מנימא, נאם האיננואיים סבורים כי ניתן להחיל את המשפט בחוקים. באומר ^{את מקום} הניסיון המשפט האירופאי מחלישים החוקים והחשבה. כתוצאה מהמהפכות המדעיות, מהשלטות הרומאים ועליתם של רעיונות הנאונים ולחיות המזינה, מתחילים הקודקסים. ה-1804 ^{סיוסמי} הקודקס הרפטי, והגרמני ה-1900. שני הקודקסים מרחים לזכר קול מולא אלא אוקונות. הקודקס הרפטי קיצוני אף יותר שכן בצרפתים לא נלוו להשתמש בחוקי העבר, אלא נלוו אצל חוקים חדשים, שמקורם רק במדינה ולא במדינות אחרות (כמו רומא). האיננואיים קטטו את המדינה כבבר אנה שמן על האזרחים ולכן רצו את איחוד המדינה וחיוב הכוח בידי המדינה. הדבר הביא להקמה של מערכת נודת של משפט אצטניים מנהלים וחוקרים. ^{השופטים לא מוכרים} האיננואיים ^{באז} המחוקקים כן. החוק והמדינה הם הקונטיים, המשפט הוא קול של המדינה, אין מקום ליצירה שיטתית-אצטניים בהשפעת מניסוח הזמן. הכל קבוע מראש, מולט על חוק יסודי. אם חוק סונו את הקודקסים או חוק אחר, היה צורך לשנות את החוק עם ^{שינוי} המשפט לא התבסס על תקצימים מחייבים או מנהלים (החוק היה מעל הכל, אחריו תקנות ולמסוף המנהל, בשונה מאנציה, שיש לושת הכיבים מקבילים). המשפט התבסס על

חקר המשפט והאקדמיה. האינדוסטרי רצו ליישם עקרונות מסוימים ולהשליך אותם על מקרה יחיד, ולא לזאת ממקרה יחיד אל הכלל (או במילים אחרות: האינדוסטרי נקלו בג'לט-מן הכלל אל הפרט). דוגמא נוספת לחוסר השפעתו של הניסיון היא העובדה שהקודקסים מעט ולא שינו לאחר שנכתבו. כלומר, הרגיון של התבססות על המיכר, הידוע (ולעיתים אף המושג) התצוק את האינדוסטרי מבני השכונות חיצוניות. שיטת החקירה באינדוסטרי הייתה אינקוויזטורית, היטל. ומתקרה במשפט. ניתן לראות בכך סמירה לאומראולו, אך הדבר מתאים לתפיסת המדינה האינדוסטרי. האינדוסטרי רצו להגיד לזאת בכל זרע אנטי-ג'לט, ולכן לא נדברו. אלוטו לזכורות נוקשות.

5. אנות דעתי, הולמס משמיד את דבריו בתקופה זו שכן ¹⁵ הייתה התקופה שכתבת הקודקס הגרמני (לקח 25 שנה לכתוב אותו). בני שצ'נת' אליו, החשיבה האינדוסטרי. ככל, והקודקס הגרמני בפרט, לא רצו להשאיר מקום לשוניים והתפתחויות. הקודקס רצה להיות מושלם ונקבי, אלא סתירות ולתקונות. הגרמנים רצו לחקור את ההיסטוריה והמצב, הם היו מושלמים מתקופת המצב. העובדה שלא הייתה צמקרה בארמניה גם כן השפעה על התפיסה, שכן אין מקום לשוני החוקים על הים - הם יאסנו ויכתבו מאלולה על המדינה. האינדוסטרי לא רצו לתת מקום לפרשנות ויצרה שיטות. הגרמנים כלל לא כיוונו את הקודקס נק שהיה נגיש לעם. הוא היה מיועד למקצוענים כדי צא. ¹⁶ הולמס הבין כי עלומן מורכב, מתפתח ומשתנה. יש להתאים את המשפט לתקופה, למציאות המשתנה. ולזכור האולוסיה, וכנראה כיוון את דבריו לגרמנים בעת זיכושם של הקודקס הגרמני. וניסה להתווכח עם קבוצתם, ולגרום להם להתחמש בתפיסתם.

* המשק אלאה 1: באנאליה ניתן לראות כי אתקדים המחייב וליצירה השיטותיות מקום חשוב במשפט - דגש על הניסיון, אך דברות בפנוולדורה נוקשה וכלאיים (כמו דני ראיות או שיטה אנדרוסית) - שיטת החקירה המשולשת, הצויים וכו'. מקומם של המושגים במשפט שנוי במחלוקת, שכן ניתן להגיד כי הם מאמישים את המשפט וניתנים מקום לניסיון להשפיע, אך המושגים יכולים להיות מושגים מבחינת הצד או דת. הפנוולדורה הנוקשה באנאליה באה מגשה של חסם מהמדינה, ותפסה כי המשפט יאן על האצבחים מהמדינה, אך היה מקום להתערבות שיטותיות. אסיכום, משפט מקובל, פשוטו כמשמעו, בדך מתקבל על הים, פתח לשוניים והתפתחויות ולכן התבססה של הולמס מתאימה כדי לאפיין תפיסת משפט זה.